

kolonistat ikke skal kunne hindre overgangen til selvstændighed ved at fremhæve politiske, økonomiske eller kulturelle mangler i det pågældende område, for hvilke de muligvis selv har ansvar.

Her røres utvivlsomt ved et problem, som ikke bør overses. Det ville være urealistisk at hævde, at øjeblikkelig overgang til selvstændighed i alle tilfælde vil være mere fordelagtigt for en befolkning end en gradvis overgang — uden hensyn til det udviklings-trin, der er nået.

Men det er såre tvivlsomt og meget vanskeligt, hvordan man skal finde den retfærdige og rigtige afgørelse i så henseende. Hvis vi ser på, hvad der er sket i Afrika i de seneste år, så kunne jeg tænke mig, at mange ville hævde med henblik på et bestemt område, at overgangen til selvstændighed kom på et tidspunkt, hvor der manglede den nødvendige forberedelse. På den anden side er der også mange, der vil pege på, at der har været tilfælde, hvor forsinkelsen af overgang til selvstændighed har voldt ganske overordentlig store vanskeligheder.

Det må endelig også erindres, at der vel altid hos dem, der er herskende over et område, over en nation eller blot over en gruppe af mennesker, vil være en tilbøjelighed til at mene, at de beherskede ikke er modne nok. Det siges jo imidlertid udtrykkeligt i det anførte, at det ikke må bruges som påskud, hvilket vi forstår således, at man erkender, at der kan være tilfælde, hvor det er rimeligt, at manglende forberedelse kan gøre det berettiget at udskyde overgangen til selvstændighed, til forholdene er blevet bedre.

Men lad mig som konklusion sige, at det nok vil være rigtigst at regne med, at de folk, som vil være fri, har travlt, og at man ikke ved påskud, der er mere eller mindre konstruerede, skal kunne hindre dem i at nå frihed. Jeg vil nærmest formulere det sådan: hellere frihed og selvstændighed for tidligt end for sent.

Men selv med den stærkeste fremhævelse af dette standpunkt bør man ikke overse problemerne på dette område. Ikke mindst er det vigtigt at fremhæve, at når alle venner af de tidligere kolonifolks frigørelse til dette formåls fremme påkalder demokratiets ideer og principper, så er det beskæm-

mende, hvis derefter grupper i nyoprettede stater benytter manglende udvikling hos befolkningen til i stedet for demokratisk folkestyre at indføre diktatur, der i virkeligheden sinker og hindrer den nødvendige sociale og politiske udvikling.

De betragtninger, der er gjort om punkt 3 i den operative part, kan også siges at gælde punkt 5, hvor det hedder:

„at der skal tages øjeblikkelige skridt til i formynderkabsområder og ikke-selvstyrende territorier eller alle andre territorier, som endnu ikke har fået uafhængighed, at overgive al magt til disse territoriers befolkninger uden nogen betingelse eller forbehold i overensstemmelse med deres frit udtrykte vilje og ønske og uden nogen forskelstagen i henseende til race, religion eller hudfarve med det formål at gøre dem i stand til at nyde fuldstændig uafhængighed og frihed.“

Efter fremkomne udtalelser fra forslagsstillernes side synes det klart, at det, at der tales om „at tage skridt til overgang til uafhængighed og frihed“, betyder, at man skal begive sig på vejen, og at man ikke skal lade sig standse på denne vej af unødige hindringer. Det er en tankegang, der svarer til, hvad jeg foran har udtrykt.

De kritiske betragtninger, jeg har fremført over for visse punkter, vil dog altså ikke hindre os i at stemme for resolutionen som helhed. Dette gælder så meget mere, som resolutionen på andre områder har særdeles ønskelige udtalelser.

Jeg tænker her på følgende:

„overbevist om, at alle folk har en umistelig ret til fuldstændig frihed, udøvelsen af deres suverænitet og deres nationale territoriums integritet“.

Også dette kunne måske have været formuleret mere tilfredsstillende. Vi mener imidlertid at kunne opfatte det således, at det er et tilsagn til alle nationer. I tidligere udtalelser har man nævnt visse verdensdele ved navn, medens man har udeladt andre, f. eks. Europa, hvor nationernes ret til frihed og uafhængighed vel også bør gælde. Jeg finder imidlertid denne formulering god, for så vidt som det siges, at alle folk har ret til fuldstændig frihed, og at kravet om frihed og selvstændighed ikke begrænses til visse verdensdele.

Vi ved jo, at der er mange former for undertrykkelse af folk og folkegrupper.